

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11216/2025
31.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужилаца малолетног АА и малолетне ББ, обоје из ..., које заступа законски заступник мајка ВВ, чији су пуномоћници Синтија Чипак Катић и Тијана Растовић, адвокати из ..., против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Игор Павличић, адвокат из ..., ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 190/25 од 07.05.2025. године, у седници одржаној 31.10.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 190/25 од 07.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици П2 756/24 од 17.01.2025. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев па је измењена висина издржавања одређена пресудом Основног суда у Суботици П2 536/18-10 од 04.09.2018. године, тако што је обавезан тужени да убудуће на име свог доприноса за издржавање малолетног АА плаћа износ од 20.000,00 динара месечно и малолетне ББ, плаћа износ од 16.000,00 динара месечно, укупно износ од 5.000,00 динара на текући рачун законске заступнице деце отворен код „... bank“ почев од дана подношења тужбе 24.10.2024. године па убудуће док за то постоје законски услови, до 5. у месецу за текући месец, у случају доцње са законском затезном каматом рачунајући од доспелости сваке рате до коначне исплате, доспеле неисплаћене рате у року од 15 дана, од дана достављања преписа пресуде. Ставом другим изреке, у преосталом делу одбијен је тужбени захтев за издржавање деце преко досуђеног износа од 5.000,00 динара до траженог износа од 46.000,00 динара и то захтев малолетног тужиоца АА преко досуђеног износа од 20.000,00 динара па до траженог износа од 24.000,00 динара и тужбени захтев малолетне ББ преко досуђеног износа од 5.000,00 динара до траженог износа од 22.000,00 динара. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове поступка у износу од 82.080,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 190/25 од 07.05.2025. године, ставом првим изреке одбијена је жалба туженог и првостепена пресуда у побијаном, усвајајућем делу одлуке о дечијем издржавању и у делу одлуке о трошковима поступка потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011....10/2023), Врховни суд је оценио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Основног суда у Суботици П2 536/18-10 од 04.09.2018. године измењена је одлука о издржавању малолетних тужилаца која је садржана у пресуди Основног суда у Суботици П2 480/16 од 05.09.2016. године, тако што је тужени обавезан да доприноси издржавању малолетне ББ износом од 6.500,00 динара, а малолетног АА износом од 7.500,00 динара, при чему је у образложењу пресуде наведено да су месечне потребе малолетног АА без трошкова екскурзије и кимона 14.052,00 динара, а малолетне ББ без трошкова за хигијену 11.939,00 динара, док је тужени остваривао зараду 31.890,00 динара и обављао зидарске и месарске послове а мајка малолетних тужилаца 38.000,0 динара.

Мајка малолетних тужилаца са својим супругом живи у кући у његовом власништву заједно са малолетним тужиоцима. Запослена је и остварује зараду од око 85.000,00 динара с тим да се тренутно налази на боловању ради одржавања трудноће и примања јој износе 75.000,00 динара, (у време доношења првостепене пресуде 2025. године), не може да ради додатно а раније је ... и радила ... од чега је зарађивала месечно од 40-50.000,00 динара, не поседује непокретност на свом имену, а купила је кућу у ... коју је поклонила деци. Супруг законске заступнице малолетних тужилаца такође остварује зараду у износу од 85.000,00 динара и дужан је да издржава своју малолетну децу из првог брака, укупни режијски трошкови месечно износе 23.853,19 динара, а трошкови хране и средстава за хигијену око 60.000,00 динара. Месечна претплата за њен мобилни телефон износи 2.500,00 динара а поред тога има рату кредита од 32.000,00 динара.

Малолетни АА је ученик ... разреда ... школе, смер ... и за потребе смера било је потребно купити ... у износу од 900 евра у чијој је набавци учествовао тужени износом од 400 евра док је за додатну опрему потребно још око 48.000,00 динара, за набавку опреме још месечно потребно је око 17.000,00 динара. АА два пута месечно са професорком и директором путује у ... за шта мајка издваја око 7.000,00 динара, за набавку књига потрошено је 10.000,00 динара, за ранац 4.000,00 динара, средстава за школски прибор од 3.000,00 динара обезбедио је тужени док је за ужину потребно месечно око 6.000,00 динара, месечна карта до ... где живе тужени и отац законске заступнице износи 1.900,00 динара, за препарате за кожу месечно је потребно око 4.800,00 динара а поред тога малолетни АА иде и на очни преглед сваких 6 месеци што

мајка плаћа 3.500,00 динара, што уз проверу очног притиска кошта око 4.500,00 динара, за хигијену месечно потроши око 3.500,00 – 4.000,00 динара, за одећу и обућу око 11.000,00 динара. Просечни месечни трошкови за изласке износе око 4.000,00 динара, претплата за мобилни телефон је 5.000,00 динара са апаратом након чије отплате ће бити између 2.000,00 и 2.500,00 динара, за рођендане другара потроши месечно око 2.000,00 динара, за организацију свог рођендана око 20.000,00 динара, екскурзија износи укупно око 70.000,00 динара. Малолетном АА потребно је купити и лаптоп који кошта 80.000,00 динара.

Малолетна ББ завршава ... разред ... школе и за набавку књига било је потребно 26.000,00 динара, за школски прибор 3.000,00 динара (што је платио отац) а за ранац 4.500,00 динара, што просечно месечно износи 2.800,00 динара, тренира одбојку за коју је месечно потребно 3.000,00 динара, коју чланарину мајка и отац плаћају наизменично а сваких 6. месеци плаћају се лекарски прегледи у износу од 1.600,00 динара те одласци на такмичења између 1.200,00 и 1.600,00 динара, за набавку опреме око 8.000,00 динара док су патике за тренинг просечно од 6.000,00 до 8.000,00 динара. За обућу и одећу мајка месечно потроши око 11.000,00 динара. Очни преглед је два пута годишње и износе по 3.000,00 динара, купљен је и оквир и два стакла у пуном износу од 19.600,00 динара. За личну хигијену је потребно око 6.000,00 динара месечно колико су и за месечну ужину, за одлазак код оца 1.000,00 динара месечно и претплата за мобилни телефон од 5.000,00 динара са апаратом након чије отплате ће бити између 2.000,00 и 2.500,00 динара. За рођендане другара потроши месечно око 2.000,00 динара, за организацију свог рођендана око 20.000,00 динара. Екскурзија износи 15.600,00 динара, вечера за ... биће око 2.500,00 динара.

Тужени је запослен у „...“ д.о.о ... где остварује просечну месечну зараду у висини од 72.407,68 динара. Засновао је брачну заједницу са супругом и станује у кући у њеном власништву заједно са њеним сином, при чему тужени има пунолетну ћерку према којој нема обавезу издржавања, нема непокретну имовину, има аутомобил који намерава да прода, има завршену основну школу а оспособљен је да ради једино физичке послове те у току зиме пружа ... услуге, тако да годишње заради додатно између 50.000,00 и 60.000,00 динара. У домаћинству туженог, режијски трошкови просечно месечно износе 17.750,00 динара, за храну месечно потроше 45.000,00 динара, за хигијену просечно 7.500,00 динара, за гориво просечно 8.000,00 динара месечно што све укупно по члану породице износи око 26.000,00 динара месечно. Тужени за своју гардеробу потроши месечно 5.000,00 до 6.000,00 динара, за мобилни телефон 5.000,00 динара. Поред износа од 400 евра тужени је 2023. године малолетном АА дао још 150 евра за ..., у 2024. години малолетној ББ је купио патике од 10.000,00 динара и понекад сноси трошкове њене путне карте а за џепарац јој је дао најмање једном 500,00 динара и у два наврата по 1.000,00 динара. За рођендане је деци давао новац. Тужени помаже својој мајци која је болесна износом од 5.000,00 динара месечно а поред тога подигао је кредит за адаптацију куће са месечним анuitетом од 31.111,00 динара. Супруга туженог је такође подигла кредит чији анuitети од јануара до маја 2025. године износе 1.607,00 динара а од јуна 2025. године до јуна 2028. године 15.454,00 динара, иста није запослена као ни њен син.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применом материјалног права из члана 154, 160, 162. и 164. Породичног закона оценили да су испуњени услови за измену висине издржавања и повећање обавезе туженог да доприноси издржавању малолетних тужилаца.

Неосновано се ревизијом туженог указује да су испуњени услови да се његов допринос издржавању малолетних тужилаца утврди у мањем месечном износу од износа на који је побијаном и раније донетом пресудом обавезан.

На страни малолетних тужилаца су се од доношења претходне пресуде о издржавању промениле околности, како су то правилно утврдили нижестепени судови налазећи да су износ од 20.000,00 динара за малолетног АА и износ од 16.000,00 динара за малолетну ББ адекватни имајући у виду да су се месечне потребе малолетних тужилаца с обзиром на њихов узраст као и прилике законске заступнице мајке са једне стране али и прилике туженог као дужника издржавања за испуњење својих законских обавеза с друге стране промениле.

Нижестепени судови су правилном применом члана 160. Породичног закона ценили све околности на страни малолетних тужилаца, имајући у виду њихове потребе као поверилаца издржавања, с обзиром на њихов узраст, да је од доношења претходне пресуде протекло скоро 7 година, те да су се околности у битном промениле.

Наиме, тужиоци су сада деца већег узраста, њихове потребе су се реално и очекивано повећане и то у погледу социјалних контаката, те с обзиром да су деца у фази раста и развоја то су им повећане потребе у погледу исхране а што надаље изискује и потребу за чешћом променом одеће и обуће. Такође, имајући у виду све околности конкретног случаја, правилан развој деце, неопходни социјални живот као и основне егзистенцијалне и образовне потребе захтевају веће материјалне издатке у односу на преходни период у којима је нужно учествовање туженог као родитеља, даваоца издржавања. По оцени Врховног суда, износ који одговара износу од непуних 50 % од зараде коју остварује тужени месечно, на коју је тужени обавезан, није превисоко одређен. Наведени износ може да допринесе задовољењу потреба малолетних тужилаца, а да притом не доведе у питање егзистенцију туженог. Ово имајући у виду утврђене месечне потребе малолетних тужилаца, висину прихода и расхода оба родитеља као дужника издржавања, као и чињеницу да је тужени здрав, радно способан, да има још једно пунолетно дете према којем нема обавезу издржавања, да помаже и супрузи која је незапослена, чињеницу да тужени поред месечне зараде коју остварује, има могућност да оствари и додатне приходе у зимском периоду како је то сам навео, али и да је обавеза издржавања малолетне деце приоритет у односу на све друге обавезе и да додатним радним ангажовањем може да остварује већу зараду, док са друге стране мајка малолетних тужилаца у свему доприноси издржавању малолетних тужилаца, да се иначе додатно радно ангажовала поред остваривања месечне зараде тиме што је ... и радила као ... (што је тренутно онемогућена јер је на боловању због одржавања трудноће), да мајка малолетних тужилаца доприноси њиховом издржавању не само на тај начин што задовољава њихове финансијске потребе већ што брине о њима, негује их, васпитава што чини велики део васпитања и бриге о малолетним тужиоцима.

Стога, супротно наводима ревизије, удовољење захтеву у мањем износу од досуђеног не би било у складу са критеријумима прописаним Породичним законом, правилно утврђеним према потребама деце на месечном нивоу и могућностима туженог, као дужника издржавања. Смањењем обавезе туженог дошло би до несразмерно и непотребно већег преваљивања терета обавеза издржавања деце са једног родитеља на другог, конкретно са оца на мајку.

Осталим наводима ревизије, тужени понавља наводе истакнуте у жалби. Другостепени суд је оценио све жалбене наводе туженог који су били од значаја за правилну одлуку о изјављеној жалби и за своју одлуку је дао јасне и образложене разлоге. Њима се не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, због чега ти наводи нису посебно образложени.

Из наведених разлога, применом члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**